Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

7 ноември 2018 година*

„Обжалване — Държавни помощи — Жалба за отмяна — Допустимост — Помощ от португалските органи за преструктуриране на финансовата институция Banco Espírito Santo SA — Създаване и капитализация на мостова банка — Решение на Европейската комисия, с което помощта е обявена за съвместима с вътрешния пазар — Правен интерес — Жалба пред националните съдилища за отмяна на решението за преструктуриране на Banco Espírito Santo“

По дело C-544/17 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 18 септември 2017 г.,

BPC Lux 2 Sàrl, установено в Зенингерберг (Люксембург), и другите жалбоподатели, изброени в приложението към жалбата, за които се явяват J. Webber и M. Steenson, solicitors, B. Woolgar, barrister, и K. Bacon, QC,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват L. Flynn и P.-J. Loewenthal, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

Португалска република,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-жа R. Silva de Lapuerta, заместник-председател, изпълняващ функциите на председател на първи състав, J.-C. Bonichot, E. Regan (докладчик), C. G. Fernlund и S. Rodin, съдии,

генерален адвокат: P. Mengozzi,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: английски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си до Съда жалбоподателите искат да бъде отменено определението на Общия съд на Европейския съюз от 19 юли 2017 г., BPC Lux 2 и др./Комисия (T-812/14, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното определение“, EU:T:2017:560), с което той отхвърля като недопустима жалбата им за отмяна на Решение C(2014) 5682 окончателен на Комисията от 3 август 2014 година относно държавна помощ SA.39250 (2014/N) — Португалия — Преструктуриране на Banco Espírito Santo (наричано по-нататък „спорното решение“).

Обстоятелствата по спора и спорното решение

2 Жалбоподателите са подчинени кредитори на Banco Espírito Santo SA (наричана по-нататък „BES“), титуляри на вземания от по-нисък втори ред.

3 През май 2014 г. при извършена от Banco de Portugal (Португалска национална банка) проверка на групата Espírito Santo International SA се констатира, че последната се намира в затруднено финансово положение, което може да има отрицателни последици за платежоспособността на BES, в която тази група е мажоритарният акционер.

4 На 30 юли 2014 г. BES публикува финансовите си резултати за първото тримесечие на 2014 г., които разкриват тежки финансови загуби. Вследствие на това през юли 2014 г. се отбелязва съществен спад на депозитите в нея.

5 В този контекст португалските органи решават да започнат за BES процедура за преструктуриране, която включва създаването на временна кредитна институция, „мостова банка“, в която се прехвърлят негубещите търговски дейности на BES. След това прехвърляне на активи и пасиви на мостовата банка, другите активи и пасиви остават в BES, която се превръща в „лошата банка“.

6 На 3 август 2014 г. португалските органи уведомяват Европейската комисия за проект за държавна помощ от 4 899 милиона евро, предоставяна чрез Fundo de Resolução (Фонд за преструктуриране, Португалия) с цел да се осигури първоначален капитал на мостовата банка. Едновременно с това уведомление португалските органи изпращат на Комисията два доклада на Португалската национална банка, а именно, от една страна, оценка на възможностите за преструктуриране на BES, в която се заключава, че създаването на мостова банка е единственото разрешение, позволяващо да се запази финансовата стабилност на Португалската република, и от друга, описание на процедурата, която трябва да се следва за преструктуриране на BES. Вследствие на последния доклад португалските органи представят на Комисията ангажименти, които са свързани както с мостовата, така и с лошата банка и се отнасят до организираната им ликвидация. Общите за двете институции ангажименти се отнасят до управлението на съществуващите активи, горната граница на трудовите възнаграждения и забраната със средства от държавната помощ да се придобиват дялови участия, да се изплащат купони или дивиденти и да се осъществява рекламна дейност.

7 В същия ден, в края на фазата на предварителното разглеждане, съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС, Комисията приема спорното решение, в което се заключава, че мярката, за която е отправено уведомление, а именно вливането на капитал в размер на 4 899 милиона евро от

португалските органи в мостовата банка, заедно с поетите от тях ангажименти, представлява съвместима с вътрешния пазар държавна помощ съгласно член 107, параграф 3, буква б) ДФЕС (наричана по-нататък „разглежданата държавна помощ“).

8 В рамките на представените от португалските органи ангажименти се предвижда по-специално че на мостовата банка не могат да се прехвърлят нито активите на акционерите и на притежателите на подчинени дългове, нито хибридни инструменти. Уточнява се също, че ликвидацията на BES трябва да се извърши най-късно до 31 декември 2016 г.

Производството пред Общия съд и обжалваното определение

9 На 12 декември 2014 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорното решение.

10 На 7 декември 2016 г. Общият съд отправя до жалбоподателите въпрос дали имат правен интерес да обжалват спорното решение.

11 На 23 януари 2017 г. жалбоподателите отговарят на въпроса на Общия съд.

12 С обжалваното определение Общият съд отхвърля жалбата като недопустима, след като установява служебно, че жалбоподателите нямат правен интерес да обжалват спорното решение. Общият съд смята, че не е необходимо да се произнася по повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост, а именно че жалбоподателите нямат процесуална легитимация да обжалват посоченото решение.

Искания на страните

13 С жалбата си жалбоподателите искат от Съда:

– да отмени обжалваното определение,

– да върне делото на Общия съд за ново разглеждане по същество и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

14 Комисията иска от Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

По жалбата

Доводи на страните

15 Жалбоподателите изтъкват едно-единствено основание, а именно че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че не са имали правен интерес от отмяната на спорното решение.

16 Както следвало от точки 27 и 33 от обжалваното определение, жалбоподателите изтъкнали пред Общия съд, че отмяната на спорното решение щяла да увеличи много съществено вероятността да бъде уважена подадената от тях пред националните съдилища жалба за отмяна на решението за преструктуриране на BES, а това от своя страна щяло да доведе или до отмяна на преструктурирането на BES, или до право да се иска обезщетение. По-конкретно жалбоподателите представили изготвено от португалски адвокат становище, в което последният излагал подробно причините, поради които отмяната на спорното решение щяла да се отрази на посоченото национално производство, макар предметът му да бил различен от този на производството по обжалване пред Общия съд. Нещо повече, това доказателство не било оспорено в първоинстанционното производство.

17 Освен това, както Съдът постановил в точки 68, 69 и 79 от решение от 17 септември 2015 г., Mory и др./Комисия (C-33/14 P, EU:C:2015:609), фактът, че отмяната от съда на Съюза на дадено решение може да донесе полза по отношение на иск или жалба пред националните съдилища, включително иск за обезщетение, по принцип било достатъчно, за да обоснове такъв правен интерес от водене на дело пред съдилищата на Съюза. В обжалваното определение не бил оспорен този принцип.

18 Въпреки това Общият съд заключил в точки 34 и 35 от обжалваното определение, че тъй като образуваното пред него производство и това пред португалските съдилища нямали един и същи предмет, отмяната на спорното решение нямало да повлияе на начина, по който последните съдилища тълкуват португалските конституционни норми. Според жалбоподателите обаче това трябва да се установи от португалските съдилища въз основа на португалското право, а не от съда на Съюза въз основа на правото на Съюза. Поради това Общият съд неправилно иззел правомощията на националните съдилища, що се отнася до преценката на основателността на подадената в Португалия жалба.

19 При условията на евентуалност жалбоподателите поддържат, че дори Общият съд да е имал правомощие да прецени основателността на правните доводи по португалското право, изложени в изготвеното от португалския им адвокат становище, в преценката си Общият съд явно изопачил представените пред него доказателства.

20 В защита Комисията посочва, най-напред, че доколкото жалбоподателите оспорват даденото от Общия съд тълкуване на португалското право, такова тълкуване е фактически въпрос, който по принцип не подлежи на контрол от Съда. Съдът имал правомощие единствено да провери дали Общият съд е изопачил националното право. Това изопачаване трябвало да личи ясно от материалите по преписката, с които разполага Съдът, без да е необходимо да се извършва нова преценка на фактите и доказателствата.

21 В случая обаче жалбоподателите не указвали кои факти или доказателства били изопачени от Общия съд, нито пък доказвали наличието на грешки, допуснати от Общия съд, които можели да доведат до изопачаване на фактите или доказателствата от негова страна. Противно на твърденията на жалбоподателите, Общият съд не заключил по собствен почин, че доводите, изтъкнати в изготвеното от португалския им адвокат становище, са неоснователни. Всъщност той приел, че тъй като образуваното пред него производство и това пред португалските съдилища били с различен предмет — обстоятелство, което не било оспорено от жалбоподателите, отмяната на спорното решение не можело да повлияе на начина, по който националният съд щял да тълкува португалското право. Следователно жалбата на жалбоподателите пред Съда била явно недопустима, тъй като се отнасяла до фактически въпрос.

22 На следващо място, Комисията припомня, че жалбоподателят трябва да докаже правния си интерес. Не било задача на Общия съд да издирва и открива в приложенията основанията, за които би могъл да приеме, че са основанието на жалбата, тъй като приложенията имат чисто доказателствена и документална функция.

23 В случая, макар жалбоподателите да твърдели, че отмяната на спорното решение щяла да потвърди довода им, че преструктурирането на BES е непропорционално съгласно португалското право, те не дали никакви пояснения във връзка с това твърдение в отговора си относно правния интерес. По-конкретно поясненията, които жалбоподателите дали в това отношение пред Общия съд, не се намирали в самия текст на посочения отговор, а в изготвено от португалски адвокат становище, намиращо се в приложението към отговора.

24 Освен това в отговора относно правния им интерес жалбоподателите твърдели, че отмяната на спорното решение щяла да потвърди и довода им, че с мярката за преструктуриране на BES, при липса на капитализация на мостовата банка чрез отпускането на разглежданата държавна помощ, нямало да се избегне изпадането на BES в неплатежоспособност. В този отговор обаче не се пояснявало как отмяната на спорното решение щяла да доведе до отмяна на решението за преструктуриране на BES или да обоснове последващ иск за вреди срещу португалската държава или Португалската национална банка.

25 На последно място и при всяко положение, за да е налице правен интерес да се обжалва решение на Комисията, вероятността да бъде уважен предявеният в национално съдебно производство иск за вреди трябвало да зависи от това дали ще бъде уважена жалбата за отмяна на това решение, какъвто бил случаят по делото, по което е постановено решение от 17 септември 2015 г., Mory и др./Комисия (C-33/14 P, EU:C:2015:609). Жалбоподателите обаче не установили подобна връзка между производството за отмяна на спорното решение, образувано по тяхна инициатива пред Общия съд, и хипотетичния иск за вреди, който те твърдели, че имат право да предявят срещу португалската държава и Португалската национална банка, в случай че бъде уважена жалбата срещу решението за преструктуриране, подадена от тях в националното съдебно производство.

26 По-конкретно, както Общият съд посочил в точки 28—31 от обжалваното определение, решението за преструктуриране на BES, а не спорното решение можело да се отрази конкретно на стойността на вземанията на жалбоподателите, поради което евентуалната отмяна на спорното решение нямало да задължи португалската държава да преразгледа решението за преструктуриране. Следователно жалбоподателите нямало да бъдат непременно легитимирани да предявят пред националните съдилища иск за вреди срещу португалската държава или Португалската национална банка.

27 Освен това, дори отмяната на спорното решение да можело да доведе до отмяна на решението за преструктуриране на BES и отмяната на последното решение да можело да обоснове иск за вреди срещу португалската държава и Португалската национална банка, жалбоподателите не можели да основат на такъв бъдещ иск правния си интерес от отмяна на спорното решение. Всъщност, както следвало от точки 56, 69 и 79 от решение от 17 септември 2015 г., Mory и др./Комисия (C-33/14 P, EU:C:2015:609), такъв иск за обезщетение за вреди бил чисто хипотетичен, тъй като зависел от успешния изход от националното производство.

Съображения на Съда

28 Съдът многократно е постановявал, че жалбата за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако лицето има интерес от отмяната на обжалвания акт. Такъв интерес съществува, когато отмяната на обжалвания акт сама по себе си може да има

правни последици и жалбата може чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала (решение от 4 юни 2015 г., Andechser Molkerei Scheitz/Комисия, C-682/13 P, непубликувано, EU:C:2015:356, т. 25 и цитираната съдебна практика).

29 Освен това интересът от подаване на жалба за отмяна трябва да е възникнал и все още да съществува, като той се преценява към датата на подаване на жалбата (вж. в този смисъл решения от 17 септември 2009 г., Комисия/Koninklijke FrieslandCampina, C-519/07 P, EU:C:2009:556, т. 65 и от 4 юни 2015 г., Andechser Molkerei Scheitz/Комисия, C-682/13 P, непубликувано, EU:C:2015:356, т. 26).

30 В случая следва най-напред да се отхвърли доводът на Комисията, че жалбата до Съда е недопустима, доколкото се оспорва направената от Общия съд фактическа преценка във връзка с евентуалното въздействие на подадената до него жалба върху жалбата за отмяна, подадена от жалбоподателите пред националните съдилища.

31 Действително Общият съд единствен е компетентен да установява и преценява фактите и по принцип да проверява доказателствата, които приема в подкрепа на тези факти. При все това Съдът следва да упражни контрол, доколкото Общият съд им дава правна квалификация и извлича от тях правни последици. Следователно въпросът дали с оглед на такива факти и доказателства отмяната на спорното решение от съда на Съюза може да е от полза за жалбоподателите по отношение на образувано пред националните съдилища производство, която полза обуславя интереса им от водене на производството пред съда на Съюза, е правен и попада в обхвата на контрола, упражняван от Съда при обжалване (вж. по аналогия решение от 17 септември 2015 г., Mory и др./Комисия, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 68).

32 На следващо място, трябва да се отхвърли и доводът на Комисията, че жалбоподателите не са обосновали надлежно правния си интерес, тъй като те дават пояснения в това отношение пред Общия съд не в самия текст на отговора относно правния им интерес, а в приложение към този отговор.

33 Разбира се, както Съдът вече е постановил, жалбоподателят трябва да докаже правния си интерес, който е съществена и основна предпоставка за всяко обжалване по съдебен ред (решение от 4 юни 2015 г., Andechser Molkerei Scheitz/Комисия, C-682/13 P, непубликувано, EU:C:2015:356, т. 27 и цитираната съдебна практика).

34 По-специално, за да бъде допустима подадена от физическо или юридическо лице жалба за отмяна на даден акт, жалбоподателят трябва да обоснове по подходящ начин интереса си от отмяната на този акт (решения от 4 юни 2015 г., Andechser Molkerei Scheitz/Комисия, C-682/13 P, непубликувано, EU:C:2015:356, т. 28 и от 20 декември 2017 г., Binca Seafoods/Комисия, C-268/16 P, EU:C:2017:1001, т. 45).

35 При все това, както следва от точки 27 и 33 от обжалваното определение, жалбоподателите посочват, в отговор на въпрос на Общия съд в това отношение, че отмяната на спорното решение щяла да увеличи много съществено вероятността от успешен изход на образуваното по тяхно искане пред португалските съдилища производство за съдебен контрол на решението за преструктуриране на BES. Те уточняват по-конкретно че такъв успешен изход щял да доведе или до отмяната на решението за преструктуриране на BES, или до правото да искат обезщетение за загубите, понесени в резултат от незаконосъобразното преструктуриране на BES.

36 Освен това от този отговор на жалбоподателите относно правния им интерес е видно, че те са развили доводите си в това отношение в няколко страници. По-конкретно те се основават на решения на Съда и на Общия съд в тази област и обясняват — накратко, но в достатъчна степен — причините, поради които съгласно изготвеното от португалски адвокат становище,

приложено към отговора, отмяната на спорното решение ще увеличи съществено вероятността от успешен изход от производството по подадената в Португалия жалба за отмяна на решението за преструктуриране на BES. Те смятат по-специално че отмяната на спорното решение от Общия съд би позволила, от една страна, да бъде потвърден вече представеният в националното производство довод, че преструктурирането на BES е непропорционално съгласно португалското право, и от друга, отново в рамките на посоченото производство да бъде изложен доводът, че при липсата на разглежданата държавна помощ преструктурирането на BES не би постигнало целта да се избегне изпадането на последната в неплатежоспособност.

37 Макар да е вярно, от една страна, че доводите на жалбоподателите относно правния им интерес са представени подробно не в самия текст на отговора им до Общия съд, а в приложението към него, и от друга, че в жалбата си до Съда жалбоподателите са добавили данни, които не са били посочени в отговора, все пак доводите им в това отношение в основни линии са изложени в самия отговор.

38 Освен това предвид обема и доказателствения характер на изготвеното от португалския адвокат становище, приложено към отговора на жалбоподателите относно правния им интерес, и другите доказателства в тази насока жалбоподателите не могат да бъдат упрекнати, че са ги приложили към отговора, с който впрочем се цели излагането на по-подробни доводи относно процесуалната им легитимация в отговор на отправена от Общия съд покана в този смисъл.

39 В останалата си част доводите на Комисията, доколкото с тях тя иска да докаже непълнотата на доказателствата, които жалбоподателите представят в първоинстанционното производство, за да удостоверят правния си интерес да обжалват спорното решение, са насочени към извода, направен от Общия съд в обжалваното определение, че жалбоподателите нямат такъв правен интерес. Следователно тези доводи трябва да бъдат разгледани, когато се преценява дали е налице единственото основание, изтъкнато в рамките на жалбата в настоящото производство.

40 Поради това следва да се провери дали Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото в точки 34—36 от обжалваното определение, като е приел, че тъй като образуваното пред него производство и това пред националните съдилища нямат един и същи предмет, евентуалната отмяна на спорното решение няма да има никакви последици за посоченото национално производство и следователно няма да донесе никаква полза на жалбоподателите.

41 Видно от тези точки от обжалваното определение, Общият съд отбелязва, че националното производство се отнася единствено до въпроса дали започването на процедура за преструктуриране е в съответствие с националното право, докато подадената пред него жалба се отнася само до съвместимостта с правото на Съюза на финансирането на тази процедура за преструктуриране. От това той заключава, че евентуалната му преценка дали Комисията е спазила правото на Съюза няма да се отрази на начина, по който португалските съдилища тълкуват националното си право, по-специално по въпроса дали е нарушен принципът на пропорционалност, както е защитен в португалското конституционно право.

42 В това отношение Съдът е постановил, че по принцип страната продължава да има интерес да поддържа жалба за отмяна, ако последната може да послужи за основа на евентуален иск за вреди (решение от 20 юни 2013 г., Cañas/Комисия, C-269/12 P, непубликувано, EU:C:2013:415, т. 17).

43 Стига да не е хипотетично, евентуалното предявяване на иск за обезщетение е достатъчно за обосноваване на такъв правен интерес (вж. решение от 17 септември 2015 г., Mory и др./Комисия, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 79).

44 Съдът е постановил също, че интересът от водене на дело пред съда на Съюза може да произтича от всяко производство пред национална юрисдикция, в което евентуалната отмяна на акта, обжалван пред съда на Съюза, може да осигури предимство на жалбоподателя (решение от 17 септември 2015 г., Mory и др./Комисия, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 81).

45 На последно място, запазването на такъв интерес трябва да се преценява конкретно, като се вземат предвид по-специално последиците от твърдяната незаконосъобразност и естеството на вредата, която се твърди, че е претърпяна (решение от 17 септември 2015 г., Mory и др./Комисия, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 70 и цитираната съдебна практика).

46 В случая жалбоподателите поддържат в жалбата си до Съда, че претърпяната от тях вреда се състои в това, че облигациите им са оставени в лошата банка, поради което вследствие на процедурата за преструктуриране те вече не са притежатели на облигации в BES, а притежатели на облигации в банка, която няма стойностни активи, не може да развива нова дейност и чийто лиценз за банкова дейност трябва да бъде отнет след кратък период на ликвидация. Следователно те понесли значителни загуби и правното им положение било променено. Освен това, както следва от отговора им до Общия съд относно правния им интерес и от приложенията към този отговор, жалбоподателите твърдят, че предвид размера на финансовите им загуби положението им не е сравнимо с това, в което са щели да се намират при прилагане на общите норми на португалското право относно несъстоятелността, тъй като съгласно тези норми от активите на предприятието и съобразно реда за удовлетворяване се удовлетворяват вземанията на всички кредитори на предприятието, включително на притежателите на подчинени дългове. В посочения отговор жалбоподателите заключават, че вече нямат право да искат удовлетворяване от които да било активи на BES, включително от добрите активи, съгласно общите норми на португалското право в тази област.

47 Що се отнася до последиците от твърдяната незаконосъобразност, видно от точка 35 от настоящото решение, жалбоподателите изтъкват пред Общия съд и продължават да поддържат пред Съда, че ако бъде уважена подадената пред португалските съдилища жалба за отмяна на решението за преструктуриране на BES, това би довело или до отмяната на това решение, или до право да искат обезщетение за загубите, които са претърпели вследствие на незаконосъобразното преструктуриране на BES.

48 От своя страна Комисията подчертава по същество, че бъдещото предявяване на иск за обезщетение пред национален съд, на което се позовават жалбоподателите, за да обосноват интереса си от обжалване на спорното решение, е хипотетично, тъй като не е сигурно, че такъв иск действително ще бъде предявен, и жалбоподателите не са доказали надлежно връзката между посочения иск пред национален съд и първоинстанционната жалба пред Общия съд.

49 При все това, дори и възможността на жалбоподателите в бъдеще да предявят иск за обезщетение да не позволява да се заключи, че за тях е възникнал и все още е налице интерес да искат отмяната на спорното решение, следва да се припомни, че както е видно от точка 44 от настоящото решение, такъв интерес все пак може да произтича от всяко производство пред национален съд, в което евентуалната отмяна на обжалвания акт може да осигури предимство на жалбоподателя.

50 Безспорно е обаче, че жалбоподателите вече са подали жалба за отмяна на решението за преструктуриране на BES пред португалските съдилища. Освен това, видно от данните, с които разполага Съдът, тази жалба сама по себе си може да донесе полза на жалбоподателите.

51 Ето защо следва да се провери дали, както поддържат жалбоподателите, отмяната на спорното решение от Общия съд би могла да се отрази на подадената от тях пред националните съдилища жалба за отмяна на решението за преструктуриране на BES.

52 Вярно е и впрочем не се оспорва в рамките на жалбата по настоящото производство, че както отбелязва Общият съд в точка 34 от обжалваното определение, подадената пред него жалба не е със същия предмет като подадената пред португалските съдилища, тъй като с първата се цели да се установи несъвместимостта на разглежданата държавна помощ с правото на Съюза, а с втората — да се установи несъвместимостта на решението за преструктуриране на BES с португалското право.

53 При все това както от обжалваното определение, така и от предоставената на Съда преписка е видно, че спорното решение и решението за преструктуриране на BES са неразривно свързани. По-конкретно от точки 4—7 от това определение следва, че процедурата за преструктуриране „включва“ създаването на временна кредитна институция, в която се прехвърлят негубещите търговски дейности на BES. От тези точки следва също, че съгласно оценка, представена на Комисията от португалските органи и отнасяща се до възможностите за преструктуриране, създаването на мостова банка се приема за „единственото разрешение“, позволяващо да се запази финансовата стабилност на Португалската република, и че Комисията е приела разглежданата държавна помощ за съвместима с вътрешния пазар, като е взела предвид представените от португалските органи ангажименти, които са свързани както с мостовата, така и с лошата банка и се отнасят до организираната им ликвидация. В рамките на ангажиментите се предвижда по-специално че на мостовата банка не могат да се прехвърлят активите на акционерите и на притежателите на подчинени дългове.

54 Действително е безспорно, както припомня Общият съд в точка 28 от обжалваното определение, че намаляването на стойността на притежаваните от жалбоподателите облигации произтича от решението за преструктуриране на BES. Също така, както посочва Общият съд в точка 31 от обжалваното определение и без това да е оспорено от жалбоподателите, евентуалната отмяна на спорното решение не би имала за последица да задължи Португалската република да преразгледа решението си за създаване на мостова банка и да не включва в имуществото ѝ облигациите от вида на притежаваните от жалбоподателите.

55 При все това предвид неразривната връзка между спорното решение и решението за преструктуриране на BES, описана в точка 53 от настоящото решение, която показва по-специално че разглежданата държавна помощ е отпусната в рамките на преструктурирането на BES, се налага изводът, както поддържат жалбоподателите, че Общият съд не може да заключи, без да изземе правомощията на португалските съдилища за преценка на основателността на подадената от жалбоподателите жалба за отмяна на решението за преструктуриране на BES, че поради различния предмет на последната жалба в сравнение с тази пред Общия съд евентуалната отмяна на спорното решение не може да окаже никакво въздействие върху преценката от страна на португалските съдилища на подадената пред тях жалба, по-специално по начина, очертан от жалбоподателите както в писмените им изявления пред Общия съд, така и в жалбата им до Съда.

56 Наистина, за целите на преценката на правния интерес в образуваното пред него производство, съдът на Съюза не бива да преценява вероятната основателност на иск или жалба, предявен или подадена пред националните юрисдикции съгласно националното право, и следователно — да замества тези юрисдикции при преценката на основателността. За сметка на това е нужно и достатъчно подадената пред съда на Съюза жалба за отмяна чрез резултата си да носи полза на лицето, което я подава (решение от 17 септември 2015 г., Mory и др./Комисия, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 76). Както следва от точки 42—55 от настоящото решение, в разглеждания случай това е така.

57 С оглед на всички изложени по-горе съображения следва да се констатира, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точки 34—36 от обжалваното определение, че тъй като образуваното пред него производство и националното производство

нямат един и същи предмет, евентуалната отмяна на спорното решение няма да има последици за посоченото национално производство и следователно няма да донесе никаква полза на жалбоподателите по смисъла на релевантната съдебна практика.

58 Поради това Общият съд неправилно е заключил в точка 37 от това определение, че жалбата на жалбоподателите трябва да бъде отхвърлена като недопустима поради липса на правен интерес от обжалване на спорното решение.

59 При това положение следва да бъде уважена жалбата и съответно да бъде отменено обжалваното определение.

По връщането на делото на Общия съд

60 Съгласно член 61, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, в случай че отмени решението на Общия съд, Съдът може или сам да постанови окончателно решение по делото, когато фазата на производството позволява това, или да върне делото за ново разглеждане от Общия съд.

61 В случая Съдът не разполага с необходимите данни, за да се произнесе окончателно по повдигнатото от Комисията в първоинстанционното производство възражение за недопустимост, а именно липса на процесуална легитимация на жалбоподателите да обжалват спорното решение. Това важи и за произнасянето по съществото на жалбата пред Общия съд, тъй като този аспект на спора предполага и проверката на обстоятелства, които не са били преценени от Общия съд в обжалваното определение, нито са били разисквани пред Съда.

62 Поради това делото следва да бъде върнато на Общия съд, за да се произнесе по повдигнатото от Комисията възражение за недопустимост, а именно че жалбоподателите не отговарят на изискванията по член 263, четвърта алинея ДФЕС.

По съдебните разноски

63 Тъй като делото се връща на Общия съд за ново разглеждане, Съдът не следва да се произнася по съдебните разноски, свързани с настоящото производство по обжалване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) **Отменя определение на Общия съд на Европейския съюз от 19 юли 2017 г., BPC Lux 2 и др./Комисия (T-812/14, непубликувано, EU:T:2017:560).**

2) **Връща делото на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.**

3) **Не се произнася по съдебните разноски.**

Подписи